

CONCERTVERSLAGEN

ZOMERJAZZFJETSTOUR

Route Hessel Fluitman

Datum en plaats:

31 augustus 2013,
Reitdiepdal,
Groningen.

Het was alweer de 27ste ZomerJazzFiets-Tour dit jaar. Plaats van handeling als gebruikelijk het Reitdiepdal boven Groningen. De fietsende deelnemer had keuze uit 27 concerten, verspreid over 21 locaties. Voor wie het zo snel niet overziet zijn er vooraf uitgestippelde routes. Dit jaar heb ik maar eens keurig zo 'n uitgestippelde route gevolgd: de Sena route, zeg maar: de Hollandse. Wel jammer dat je altijd driekwart van de concerten mist, welke route je ook kiest...

Het kerkje van Aduard was tien minuten voor tijd al stampvol voor **Vloeimans, Brinkman, Florizoone**. De drie muzikanten konden door de volle paden maar nauwelijks het podium bereiken. Daar betoverden de verhalenvertellers het publiek met hun beweeglijke en sferische muziek. De drie ondersteunden en versterkten elkaar goed. In accordeonist Tuur Florizoone heeft trompettist Vloeimans duidelijk een gelijke gevonden. Bij **Barnicle Bill**, het trio van altist Miguel Martinez, bassist Mark Haanstra en slagwerker **John Engels** was trombonist Wolter Wierbos voor het eerst aangeschoven. De samenwerking liet niets te wensen over. Wat kleine ontsporingen werden keurig opgelost. Met zijn vieren speelden ze ook stukken die Wolter Wierbos inbracht, zoals 'De lachende dwerg' van Misha Mengelberg. Een stuk met een 'catchy' themaatje dat voortdurend wordt herhaald, maar wel steeds net even anders. Het was een genot om Wolter Wierbos in een akoestische 'setting' weer eens uitgebreid aan het werk te horen.

Verder op het fietsje naar Frytum, waar het **Chris Corsten** Kwartet zijn eigenge-reide muziek liet horen. Met pianist Oscar Jan Hoogland, cellist Harald Austbø en drummer Martin van Leusden, heeft saxofonist Corsten een onorthodox gezelschap gevormd dat de humor niet schuwt. De composities van Chris Corstens zijn wat droogkomisch van aard.

...vervolg op de volgende pagina

John Engels trad op met Barnicle Bill en Wolter Wierbos. (Foto: Joke Schot)

Bijtanken in Garnwerd. (Foto: Joke Schot)

VERVOLG ZJFT 2013

Met enig aplomb gespeeld, maar goed volgbaar. Austbø liet zijn vijfsnarige cello soms zo brullen, dat de c-snaar onderweg brak. Maar gelukkig was er een tweede cello in de boerderij, waarvan een vervangende snaar gehaald kon worden. Die zou Austbø na afloop weer keurig inleveren, zo beloofde hij. De vrijzinnige Hoogland bespeelde de 88 toetsen in dit gezelschap gemaakt slordig maar wel heel precies. Hij had er geen probleem mee om met zijn zitvlak het slotakkoord te laten horen.

In het kerkje van Niehove, tien minuten verder fietsen, stond een All Ellington op het programma. Muzikanten onder de paraplu van de Stichting dOek speelden onder leiding van cornettist **Eric Boeren** stukken van Duke Ellington en Billy Strayhorn. Ook dit kerkje zat stampvol. Kennelijk werkt de combinatie Ellington, dOek en nieuwe jazz als een magneet. Boeren had de stukken van Ellington-platen getranscribeerd. Tot mijn grote vreugde begon hij met enkele stukken uit de suite 'Such sweet thunder'. Daarbij volgde hij de instrumentatie van Ellington vrij nauwkeurig, Saxofonist Michael Moore, trombonist Joost Buis, trompettist Jimmy Sernesky, Boeren zelf en niet te vergeten vocaliste Jodi Gilbert drukten, geheel in de geest van Ellington, hun eigen stempel op de Ellington-stukken, zonder dat ze ermee op de loop gingen. De improvisatoren van dOek konden de muziek van Ellington erg goed aan. Ten onrechte werd bariton-saxofonist Christiano Verlano niet genoemd in het programmaboekje: zijn inkleuring van de stukken was voorbeeldig. Wat een verademing om Ellington weer eens live, en zo lekker met de voeten op de grond te horen. Dit ensemble moet dit meer doen. En als ze Ellington naadloos spelen; opnemen die boel! Vraag me niet hoe, maar zelfs in het Reitdiepdal kun je verdwalen. Daardoor verloor ik kostbare tijd en ging een deel van het concert van de Groningse band van gitarist Dick Rusticus en tenorist Anne Zwaga aan mij voorbij. Gelukkig was het naar Feerwerd redelijk recht toe, recht aan en wist ik in het dorp de weg naar schuur Hans te vinden. Daar kwam ik mooi op tijd voor de tweede set van het **Nederlands Jeugd Jazz Orkest** onder leiding van Eric Vloeimans.

>>>>

Eric Vloeimans en het NJO tijdens het optreden in Aduard. Hessel Fluitman trof ze in Feerwerd. (Foto: Joke Schot)

Op de goede weg? (Foto: Joke Schot)

Een behoorlijke zitplaats op de stobalen was helaas niet meer te vinden, zoveel belangstelling was er. Als leverancier van stukken heeft leider Vloeimans het orkest van jonge musici een forse kluif gegeven. De meesten konden daar lekker aan knagen. De actieve ritmesectie met bassist Jan Ruerd Oosterhaven, de fors spelende drummer Niek de Bruijn, gitarist Westerhof en toetsenist Marius van den Brink, legden een stevige basis voor de blazerssecties. Solisten als gitarist Jorrit Westerhof, de alt-saxofonisten Gideon Tazelaar, Yoran Aarssen, tenorist Tom Leeuwenburg en trombonist Joris Bolhaar speelden met lef en zelfverzekerd. Bij Leeuwenburg bleven tijdens 'Industrial movements' de ideeën maar vloeien, terwijl het orkest allerlei speelopdrachten van Vloeimans met verve uitvoerde. Een typisch leerstuk van samen schetteren en adequaat reageren. Ja, er komt weer een hele generatie nieuwe jazzmusici aan! Tot slot nog een huishoudelijke mededeling: de VPRO heeft van vier concerten opnamen gemaakt: van het trio Vloeimans/Brinkmann/Florizoone, VLEK, Orlando en Ramon Valle, en van het Frans/Belgische kwartet Synaesthetic Trip. Die worden in de tweede en derde week van september uitgezonden.

Hessel Fluitman

In Jazzflits 204: het ZJFT-verslag van Bart Hollebrandse.